

53 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τον ηρωικό ξεσηκωμό του Πολυτεχνείου. Τα συνθήματά του για **“Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία”**, **“Έξω οι ΗΠΑ, έξω το ΝΑΤΟ”** παραμένουν επίκαιρα και ζωντανά στον αγώνα ενάντια στην εμπλοκή της χώρας μας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, στην πάλη για τα σύγχρονα δικαιώματα της νεολαίας. Μας δείχνουν τον δρόμο για νέους λαϊκούς ξεσηκωμούς, μέχρι την οριστική ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος.

Ο φετινός εορτασμός του Πολυτεχνείου πραγματοποιείται **σε έναν κόσμο που φλέγεται** από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, ενώ οι παγκόσμιες πολεμικές δαπάνες σπάνε κάθε ρεκόρ. Κάθε μέρα που περνάει γίνεται όλο και πιο ορατό το ενδεχόμενο οι ανταγωνισμοί για τα κέρδη, τις αγορές, τους ενεργειακούς και εμπορικούς δρόμους, η μάχη των ΗΠΑ με την Κίνα για την πρώτη θέση στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα, να οδηγήσουν τους λαούς σε μια νέα σφαγή παγκοσμίων διαστάσεων.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, για τα συμφέροντα των Ελλήνων εφοπλιστών, ενεργειακών και κατασκευαστικών ομίλων, δε διστάζει να μας μπλέκει στους πολέμους, να συνεργάζεται με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, να μετατρέπει τη χώρα σε πολεμικό ορμητήριο και πιθανό στόχο αντιποίνων, να θυσιάζει μισθούς, παιδεία και υγεία για να αγοράζει πανάκριβους ΝΑΤΟϊκούς εξοπλισμούς που δεν έχουν καμία σχέση με την άμυνα της χώρας. Σε αυτή την επικίνδυνη, επιθετική πολιτική έχει τη στήριξη όλων των κομμάτων του συστήματος. Η συμμετοχή της Ελλάδας στον ενεργειακό πόλεμο ανάμεσα σε ΗΠΑ, ΕΕ και Ρωσία, σε στρατιωτικές αποστολές εκτός συνόρων, φέρνει νέους κινδύνους, ενεργειακή ακρίβεια και φτώχεια στον ελληνικό λαό, αμφισβήτηση των συνόρων στην περιοχή.

Οι ανταγωνισμοί της ελληνικής και της τουρκικής αστικής τάξης απειλούν να σύρουν σε ένα νέο θερμό επεισόδιο ή μια σύγκρουση τους δύο λαούς, που δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους.

Το ΚΚΕ υπερασπίζεται τα κυριαρχικά δικαιώματα με την προοπτική της **εργατικής-λαϊκής εξουσίας** στη χώρα, που θα αξιοποιεί τον πλούτο της προς όφελος των λαϊκών αναγκών και θα συνάπτει αμοιβαία επωφελείς συμφωνίες με τους άλλους λαούς. Δε δείχνει καμία εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση της πολεμικής εμπλοκής, δεν παρέχει καμία στήριξη στους ΝΑΤΟϊκούς “συμμάχους”.

Ποιον προστατεύουν οι “σύμμαχοι”;

Ούτε σήμερα οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ προστατεύουν τον λαό μας. Τον εμπλέκουν βαθύτερα στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους. Παράλληλα, “ταΐζουν” την τουρκική προκλητικότητα, δεν αναγνωρίζουν σύνορα στο Αιγαίο, με στόχο να τραβήξουν την Τουρκία μακριά από την “αγκαλιά” της Ρωσίας και να προωθηθούν κερδοφόρες επενδύσεις στην νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Αυτό που προστατεύει το ελληνικό καπιταλιστικό κράτος και οι σύμμαχοί του, είναι τα συμφέροντα μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων με θύματα τους λαούς. Οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, η ΕΕ και το κράτος-δολοφόνος του Ισραήλ είναι **σύμμαχοι της πατρίδας του κεφαλαίου**, που επιδιώκει το κυνήγι κερδοφόρων επενδύσεων, την αναβάθμισή της σε ενεργειακό και στρατιωτικό κόμβο, “πληρώνοντας” με το αίμα και την εκμετάλλευση του ελληνικού λαού.

Για την πατρίδα του λαού όχι μόνο δεν είναι σύμμαχοι, αλλά **είναι αντίπαλοι**! Αυτοί μας σέρνουν στον πόλεμο για τα δικά τους συμφέροντα και μας καλούν να πληρώσουμε το κόστος των πολεμικών συγκρούσεων με την ακρίβεια στα καύσιμα, στα τρόφιμα κ.ο.κ.

▸ Προστάτεψαν το ΝΑΤΟ, οι ΗΠΑ και η τότε ΕΟΚ (σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση) τον ελληνικό λαό, το 1967, όταν επιβλήθηκε η Χούντα; Ίσα-ίσα, στήριξαν ή ανέχθηκαν την επιβολή της, συνέχισαν τις στρατιωτικές και οικονομικές τους σχέσεις!

▸ Προστάτεψαν την Κύπρο, όταν η Τουρκία, όντας μέλος του ΝΑΤΟ, εισέβαλε και κατέλαβε το 37% των εδαφών της; Αντίθετα, το έγκλημα σε βάρος του κυπριακού λαού πραγματοποιήθηκε με τις ευλογίες του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ. Οι ίδιοι, σήμερα, επιχειρούν να επιβάλλουν τα σχέδιά τους από τη Λατινική Αμερική μέχρι τη Μέση Ανατολή, ανέχονται την τουρκική κατοχή στα κυπριακά εδάφη, εγκληματούν ενάντια στον λαό της Παλαιστίνης, της Κούβας κ.ά.

Αστική δημοκρατία και δικτατορία:
Δύο "όψεις" του εχθρικού αστικού κράτους

Η στρατιωτική δικτατορία, που επιβλήθηκε στις 21 Απριλίου 1967, ήταν ένα **σάπιο και αντιδραστικό καθεστώς**. Αποτέλεσε καρπό των αντιθέσεων που ταλάνιζαν την αστική τάξη και το αστικό πολιτικό σύστημα τις δεκαετίες '50 και '60 μετά από την ήττα του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας (ΔΣΕ). Προετοιμάστηκε με ένταση του αντικομμουνισμού, η οποία αποτέλεσε χαρακτηριστικό του μετεμφυλιακού καπιταλιστικού κράτους και αποτελεί πάντα προπομπό αρνητικών εξελίξεων σε βάρος των εργατικών-λαϊκών δυνάμεων.

Με τη χούντα, **η εξουσία δεν άλλαξε "χέρια"**. Άλλαξε πολιτική μορφή, υπηρετώντας τα ίδια συμφέροντα, των καπιταλιστών και των διεθνών τους συμμάχων, του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της ΕΟΚ. Η χούντα διεύρυνε τα προνόμια και στήριξε τα κέρδη των βιομηχάνων, των εφοπλιστών, των τραπεζιτών και από την άλλη χαντάκωσε το λαϊκό εισόδημα, έβαλε τους λαϊκούς αγώνες στον "γύψο". Βασάνιζε, δολοφονούσε, φυλάκιζε, έστελνε εξορία τους κομμουνιστές κι άλλους ριζοσπάστες αγωνιστές. Παράλληλα, συνέχιζε να προωθεί τους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ στην περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Η επίθεση στο ΚΚΕ, στο εργατικό και φοιτητικό κίνημα πάει πάντα χέρι-χέρι με τη συνολικότερη επίθεση στις ελευθερίες, τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του λαού. Δεν είναι τυχαίο ότι και σήμερα η κυβέρνηση της **ΝΔ** πρωτοστατεί στον αντικομμουνισμό, στην καταστολή και στη συκοφάντηση των αγώνων, ενώ το **ΠΑΣΟΚ** και το **κόμμα Τσίπρα** υπονομεύουν τις κινητοποιήσεις και διαφημίζουν την ικανότητά τους να ξεγελούν τον λαό και να ενσωματώνουν την οργή του. Πάνω σε αυτό το έδαφος, οι **υμνητές της στρατιωτικής δικτατορίας** επιχειρούν να σηκώσουν κεφάλι, να "χύσουν" το φασιστικό τους δηλητήριο και να αξιοποιηθούν απέναντι στο εργατικό-λαϊκό κίνημα. Ο ναζί εγκληματίας Κασιδιάρης, που τα ΜΑΤ φυλάνε τις συγκεντρώσεις του, φοβάται και εχθρεύεται τις διαδηλώσεις μαθητών, φοιτητών, εργαζομένων, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά τον συστημικό του χαρακτήρα.

Κόντρα στις υποκριτικές ανησυχίες του αστικού πολιτικού συστήματος, γνωρίζουμε πολύ καλά πως μόνο ένα **ισχυρό, οργανωμένο κίνημα** μπορεί να αντιμετωπίσει τους φασίστες σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σχολείο και γειτονιά. Ο αγώνας για να νττηθεί οριστικά ο φασισμός δεν τελειώνει όσο δεν ανατρέπεται ο καπιταλισμός, το σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει. Στον δρόμο για να κατακτήσουμε τα σύγχρονα δικαιώματά μας, στη μόρφωση, τη δουλειά, τη ζωή, συγκρουόμαστε με το σάπιο σύστημα και τους μπράβους του.

Εμπνεόμαστε και διδασκόμαστε από την αντιδικτατορική πάλη. Βαδίζουμε στον δρόμο της ανατροπής!

Είμαστε περήφανοι γιατί το **ΚΚΕ** σήκωσε από την πρώτη στιγμή ψηλά τη σημαία της σύγκρουσης με τη στρατιωτική δικτατορία. Όταν όλα *«τα σκίαζε η φοβέρα»*, το ΚΚΕ ανασυγκρότησε τις παράνομες Οργανώσεις του και **ίδρυσε την ΚΝΕ**. Έδωσε πνοή και κουράγιο στον λαό και την πάλη του. Μόνο το ΚΚΕ πίστευε και πάλευε για την ανατροπή της δικτατορίας από το εργατικό-λαϊκό κίνημα που θα αξιοποιούσε κάθε μορφή πάλης.

Η αλύγιστη στάση των κομμουνιστών και άλλων αγωνιστών στις εξορίες και τις φυλακές ήταν οι πρώτες σπίθες του αγώνα. Με πρωτοβουλία της ΚΝΕ ιδρύθηκε η μεγαλύτερη αντιδικτατορική φοιτητική οργάνωση, η Αντι-ΕΦΕΕ. Με πρωτοβουλία των κομμουνιστών αναπτύχθηκαν και οι πρώτοι εργατικοί και αγροτικοί αγώνες. Η δράση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ έπαιξε καταλυτικό και αναντικατάστατο ρόλο στην ανάπτυξη της αντιδικτατορικής πάλης και στην κορύφωσή της, το 1973, με τις καταλήψεις στη Νομική τον Φλεβάρη και στο Πολυτεχνείο τον Νοέμβρη.

Πριν ακόμα από το Πολυτεχνείο, η καπιταλιστική οικονομική κρίση του 1973 πυροδοτούσε την αυξημένη εργατική-λαϊκή κινητοποίηση. Υπό αυτές τις συνθήκες, άρχιζε να ανεβαίνει ο προβληματισμός στα αστικά επιτελεία για το αν η Χούντα μπορούσε να συνεχίσει, όπως και ο φόβος ότι το αντιδικτατορικό κίνημα θα μπορούσε να οδηγήσει σε συνολικότερη αμφισβήτηση της καπιταλιστικής εξουσίας. Έτσι, η ηγεσία της Χούντας, διάφοροι αστοί πολιτικοί και οπορτουνιστές τάχθηκαν υπέρ των προσπαθειών "φιλελευθεροποίησης" της δικτατορίας, ουσιαστικά "μασκαρέματός" της. Απέναντι σε αυτά τα σχέδια στάθηκε **μόνο το ΚΚΕ.**

Ο φοιτητικός και εργατικός-λαϊκός ξεσηκωμός του Πολυτεχνείου και η πολύνεκρη καταστολή του ήταν η αρχή του τέλους της Χούντας. Κάτω από το βάρος της λαϊκής πάλης και μετά το έγκλημα που συντελέστηκε στην Κύπρο, αρχικά με το πραξικόπημα εναντίον του Μακαρίου και στη συνέχεια με την τουρκική εισβολή, ηγετικοί παράγοντες της Χούντας σε συνεννόηση με τους προδικτατορικούς πολιτικούς με επικεφαλής τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τους διεθνείς "συμμάχους" αποφάσισαν τη **μετάβαση** στην αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Ο Νοέμβρης του 1973 έδειξε ότι **ο λαός έχει τη δύναμη!** Ο αρνητικός συσχετισμός δύναμης μπορεί να ανατραπεί μέσα από την οργανωμένη λαϊκή πάλη.

Η αντιδικτατορική πάλη, τα συνθήματα του εργατικού και του φοιτητικού κινήματος δε βρήκαν τη δικαίωσή τους στη μετάβαση από την στρατιωτική δικτατορία στην αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία τον Ιούλιο του 1974. Η πείρα του ελληνικού λαού από κυβερνήσεις όλων των "αποχρώσεων" την περίοδο που ακολούθησε αποδεικνύει ότι δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διακυβέρνηση του καπιταλιστικού συστήματος, ότι το εχθρικό αστικό κράτος "έχει συνέχεια" και τα λαϊκά προβλήματα παραμένουν και οξύνονται.

Το ίδιο αποδεικνύει και η πορεία των υπόλοιπων ευρωπαϊκών καπιταλιστικών κρατών. Οι **μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις** νέων και εργαζομένων σε **ολόκληρη την Ευρώπη** δείχνουν ότι οι λαοί βρίσκονται παντού αντιμέτωποι με τα ίδια αδιέξοδα. Σήμερα είναι ανάγκη για **νέους εργατικούς-λαϊκούς ξεσηκωμούς** που θα ανοίξουν τον δρόμο για την επαναστατική ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης.

Η μεγαλύτερη διεθνής απεργία των τελευταίων δεκαετιών με πρωταγωνιστές τους λιμενεργάτες ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, οι μαθητικές και φοιτητικές κινητοποιήσεις στέλνουν μήνυμα κλιμάκωσης του αγώνα! Τώρα είναι η ώρα να ενωθούν οι αγώνες μας στην **πανελλαδική πανεργατική απεργία στις 25 Νοεμβρίου** με σύνθημα "Λεφτά για μισθούς, στέγη, Υγεία και Παιδεία - Καμιά θυσία για τα κέρδη και τους πολέμους τους!".

Σήμερα το ερώτημα δεν είναι αν αλλάζει ο κόσμος, αλλά προς ποια κατεύθυνση θα αλλάξει, αν ο λαός θα γίνει πρωταγωνιστής ή θα μείνει θεατής στη σφαγή του. Ο λαός έχει τη δύναμη να συγκρουστεί με το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα που γεννά τον πόλεμο, τη φτώχεια, τον φασισμό. Η αγανάκτηση απέναντι στην πολιτική της κυβέρνησης και η έλλειψη εμπιστοσύνης απέναντι στα κόμματα της συστημικής αντιπολίτευσης μπορεί τώρα να γίνει συνολική αμφισβήτηση του συστήματος της εκμετάλλευσης, απόφαση αγώνα για την ανατροπή του, πλάι στο ΚΚΕ και την ΚΝΕ.

Στον δρόμο της πάλης για τον **σοσιαλισμό**, μπορεί να βρει ο λαός και η νεολαία διέξοδο από τον καθημερινό πόλεμο που διεξάγει το κεφάλαιο ενάντια στα δικαιώματα και τα όνειρά τους. Με όπλο την πείρα των αγώνων του χτες, προετοιμάζουμε τη νικηφόρα αναμέτρηση με τη δικτατορία του κεφαλαίου! Κανένας αντίπαλος δεν είναι ανίκητος!

ΚΝΕ
web: www.kne.gr // e-mail: kne@kne.gr